

tror, at der ikke let kan være to Meninger om, at det vilde være meget ønskeligt, om denne Gymnastikundervisning vilde kunne blive fortsat, medens de paagældende leve ved Universitetet. Det er mig, og sikkert mange andre bekendt, at der mellem de studerende føles et stort Savn i saa Henseende. — Under Nr. 31—41 har Udvalgets Flertal stillet Forslag om Bevillinger til nogle Realskoler. Man har strøget disse Bevillinger nede i det andet Ting, men det forekommer Flertallet, at dette ikke er rigtig. Det kan jo ganske vist være ønskeligt, om man med Hensyn til Realskolerne kunde komme til almindelige Regler om, hvorledes Tilskuddene skulle fastsættes og fordeles, men saalænge man ikke er kommen dertil, turde det dog være rigtig at blive ved den hidtilværende Praxis, saaledes at man bevilger Tilskud til de enkelte bestemte Skoler, om hvilke det skønnes, at de trænge til det, og at de fortjene det. Det vilde være en Ubillighed over for disse Skoler, om man saaledes pludselig paa en Gang vilde sige Stop. Vi anbefale derfor Tinget at stemme paa de Forslag, vi have stillet i saa Henseende under Nr. 31—41. — Under Nr. 42 have vi optaget et Forslag om Restitution af Rønne lærde Skoles Stipendiefond. Da denne Skole blev nedlagt ved Lov af 14de April 1852, ejede den et Stipendiefond, som blev inddraget. Nu er jo Skolen ved Lov af 12te April 1892 fra Realskole genoprettet til at være en Latinskole, og det synes derfor at være i sin Orden, at man ogsaa restituere Stipendiefondet for den. — Under Nr. 44 have vi stillet Forslag om en Bevilling paa 9,000 Kr. til Forhøjelse af Betalingen for Timeundervisningen i lærde Skoler. Der var et Forslag fremme i det andet Ting, som imidlertid ikke blev vedtaget, om at give en ganske almindelig Bevilling til Forhøjelse af Betalingen for Timeundervisning. Nu have vi genoptaget ikke det samme Forslag, men kun en Del af det, idet vi nemlig ikke have medtaget en Forhøjelse til Adjunkterne, for saa vidt de give Timeundervisning og saa Betaling derfor, men derimod have vi foreslaaet en Forhøjelse for de egentlige Timelærere. Sagen er nemlig den, at medens Skolernes faste Lærere fik deres Lønningsforhold bedre ved Loven i Fjor, er denne Lov slet ikke kommen til at virke til Gavn for Timelærerne, og det er dog i og for sig rimeligt, at ogsaa de saa nogen Forhøjelse i Betalingen for deres Undervisning.

Hermed tror jeg at have udtalt mig om samtlige disse Forslag.

Th. Nielsen: Ja, jeg skal ligesom den ærede Ordfører springe over alle de gamle bekendte Forslag og kun fremdrage ganske enkelte af de andre og derved gøre mit til at forkorte Forhandlingen saa meget som muligt.

Angaaende Bevillingen til Kirkerne, som jo findes under Nr. 17—18 og 20—24 vil jeg gøre den almindelige Bemærkning, at det er Bevillinger, jeg i høj Grad har Sympati for i og for sig. Det forekommer mig imidlertid, at Folketinget ogsaa — baade tidligere og i Aar — har vist, at det ogsaa har Sympati for at hjælpe de Gagne, hvor der nu er Behoere, men tidligere ingen var, og derfor ogsaa har erkendt, at det har en Forpligtelse til at hjælpe de paagældende fattige Behoere til, at de kunne saa deres kirkelige Fornødenheder tilfredsstillende. Netop fordi Folketinget har stillet sig saaledes, er jeg mindre glad over, at dette Punkt nu næsten kommer op som et begyndende Strids-spørgsmaal. Jeg vil imidlertid haabe, at denne Sag kan bilægges i al Mindelighed. Jeg synes, Folketinget i det hele har stillet sig paa et saadant Standpunkt i denne Sag, at der egentlig ikke var Grund til Strid. Jeg kunde vel ansøre Grunde for, at enkelte af disse Bevillinger ikke ere blevne vedtagne i Aar, men jeg ønsker ikke at komme ind derpaa; selv de, der staa her, ere ikke alle sammen lige godt begrundede i Realiteten. Det er ikke ubetydelige Summer, der udgives netop til disse Formaal. Der bliver i Aar med et rundt Tal bevilget 147,500 Kr. til kirkelige Formaal paa § 21, saaledes som Forslaget her ligger for, og selv af rent ny fri Bevillinger har Folketinget jo givet ret rundelig, saa vidt jeg husker noget som 31,000 Kr. Nu forlanger det ærede Flertal en aarlig Bevilling af 2,600 Kr. og desuden 73,500 Kr. Det forekommer mig nok at være at tage Munden noget for fuld, men rimeligvis og forhaabentlig er det af de Spørgsmaal, man vil komme over. — Dernæst skal jeg med et Par Ord omtale Vædringsforslaget under Nr. 29. Det var ganske rigtig det, jeg sigtede til med min Bemærkning til Anmærkningen under § 19. Det kan ikke nægtes, at her er et Forslag om at forandre bestaaende Forhold. Nu indrømmer jeg i øvrigt — Sagen seer rent reelt — at de Mænd, her ere Tale om ere — i alt Fald de fleste af dem, jeg kender ikke dem alle, men dem, jeg kender af dem — i høj Grad fortjente Videnstabsmænd, og jeg erkender ligeledes, at man mangfoldige Gange tidligere har gjort det samme, som her foreslaas med Hensyn til dem. Det er